

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

I 1933 var Priserne:

Smør 156 Ø. pr. kg.
 Flæsk 78 Ø. pr. kg.
 Kreaturer 19,5 Ø. pr. kg levende Vægt.
 Æg 106 Ø. pr. kg.
 Heste 600 Kr. pr. Stk.

I 1934:

Smør 135 Ø. pr. kg.
 Flæsk 154 Ø. pr. kg.
 Kreaturer 19,5 Ø. pr. kg levende Vægt.
 Æg 110 Ø. pr. kg.
 Heste 800 Kr. pr. Stk.

I 1935:

Smør 202 Ø. pr. kg.
 Flæsk 166 Ø. pr. kg.
 Kreaturer 34 Ø. pr. kg levende Vægt.
 Æg 90 Ø. pr. kg.
 Heste 900 Kr. pr. Stk.

I 1936:

Smør 200 Ø. pr. kg.
 Flæsk 164 Ø. pr. kg.
 Kreaturer 37 Ø. pr. kg levende Vægt.
 Æg 138 Ø. pr. kg.
 Heste 900 Kr. pr. Stk.

Man vil se, at den laveste Pris for de forskellige Varer er opnaaet: i 1934 for Smørret, for Flæsk og Kreaturer i 1932, for Æggene saa sent som i 1935 og for Hestene i 1933, og man vil se, at der er en meget stor Stigning fra det laveste Punkt op til nu for samtlige Produkter: for Smør ca. 48 pCt., Flæsk 165 pCt., Kreaturer 100 pCt., Æg 53 pCt. og Heste 50 pCt. Men hvis man vil sammenligne Priserne i Aar med i Fjor, vil man se, at der ikke er nogen nævneværdig Stigning; der er endogsaa paa visse Omraader en lille Tilbagegang: for Smørret fra 202 Øre til 200 Øre, for Flæsk fra 166 til 164 Øre, en Stigning for Kreaturer fra 34 til 37 Øre og for Æggene fra 90 til 138 Øre, medens Hestenes Pris er uforandret.

Jeg synes, disse Tal viser, at hvis man vil regne nøgternt, maa man regne med, at de Priser, der kan opnaas for Landbruget i den kommende Tid, vil ligge saa nogenlunde paa Niveau med dem, vi har i Øjeblikket, og jeg tror ogsaa, man maa forvente dette ud fra andre Betragtninger. Naar man ser paa Menneskenes uhyre Evne til Fremstilling af Landbrugsprodukter, baade her i Danmark og ude i den store Verden, maa man sikkert regne med ikke alt for høje Priser paa Landbrugsprodukter i Fremtiden. Jeg synes ogsaa, man her i Landet maa gøre sig klart, at de Priser, vi har opnaaet, i nogen Grad er opnaaet, fordi man paa Grund af de lave Priser har begrænset Produktionen, ja, f. Eks. for

Flæskestens Vedkommende ligefrem ved en Produktionsregulering har sat Produktionen stærkt ned, og jeg synes, alt tyder paa, at saa snart Priserne stiger inden for de Omraader, hvor der er fri Produktion, er der ogsaa inden for Landbruget øjeblikkelig Interesse for at øge Produktionen, hvilket saa ret hurtigt resulterer i en Nedgang i Prisen. Jeg henviser f. Eks. til Smørret. Man vil se, at Smørprisen er gaaet meget stærkt op i de sidste Aar, idet man havde en meget stærk Nedgang i Produktionen, rundt regnet paa 10 Mill. kg i 1935 i Forhold til 1934, men at man nu, da Priserne i det sidste Aars Tid har været i Stigen, allerede er inde i en Produktionsstigning, saaledes at man i de sidste Uger har været oppe paa en større Produktion end paa den tilsvarende Tid i Fjor; men Resultatet er jo ogsaa blevet, at Prisen for Smør i indeværende Uge ligger en lille Smule under den Pris, man havde i Fjor.

Jeg tror derfor, at man maa regne med de nuværende Priser, og jeg tror ogsaa, man maa erkende, at med de Priser, som nu er gældende, kan Landbruget ikke svare Rente af den Gæld, som hviler paa det, og det er det, der er Aarsagen til, at Regeringen fremkommer med Forslag om Rentetilskud og Sanering, altsaa dels et Rentetilskud til de Landmænd, som har en Gæld paa Grænsen af den, der kan forrentes, og dels Saneringslaan til dem, der har betydelig mere Gæld, end der kan forrentes med de nuværende Priser.

Jeg forstaaer ikke de tre Partiers Modstand mod Rentetilskuddet. Jeg synes, det er uforvarligt, at de tre Partier afviser Forslaget om Rentetilskud, og jeg forstaaer ikke, at de Herrer Ordførere kan udtale, at man principielt gaar imod Rentetilskuddet, men kan være med til at forhandle om Saneringslaan. Jeg kan ikke se den principielle Forskel mellem at give Statslaan til nedsat Rente, hvorved Staten altsaa taber et Beløb i Rente, eller at give direkte Statstilskud. Der kan ingen principiel Forskel være mellem de to Ting. Dernæst kan jeg heller ikke rigtig forstaa, hvorledes man kan være saa principielt imod, at man giver Statstilskud, som her foreslaaet, Nord for Kongeaen, naar man i sin Tid har været med til at give det efter de samme Principper Syd for Kongeaen. Og naar det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, at det var meget bedre at følge Venstres Forslag og gennemføre en Smørordning, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan se nogen principiel Forskel mellem et Rentetilskud, betalt af Sta-